

ת"פ (נתניה) 53287-11-23 - מדינת ישראל נ' יפתח הרץ

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 53287-11-23 מדינת ישראל נ'
הרץ(עציר) ת"פ 73801-12-24
46959-11-24 ת"פ 20308-01-25 פל"א
58089-25

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה יחידת תביעות שלוחת נתניה
ע"י ב"כ
נגד

הנאשם יפתח הרץ
ע"י ב"כ עוה"ד שרית קוטלובסקי

גזר דין

1. הנאשם יליד 2004, הודה בעובדות ארבעה כתבי אישום, האחד מתוקן, וכן הודה בעובדות פל"א 58089-25 והורשע בביצוע ארבע עבירות של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), נהיגה פוחזת של רכב - לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ובשתי עבירות הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש הראוי שיושת על הנאשם, וכל צד טען כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

3. להשלמת התמונה יצוין כי הנאשם נעצר עד תום ההליכים המשפטיים בשל העדרה של חלופת מעצר, ובין היתר מטעם זה, הוסכם כי תסקיר המעצר מיום 20.1.2025 ישמש גם לעניין העונש (טע/3).

כתבי האישום

4. ת"פ 53287-11-23 כתב אישום מתוקן: לפי האישום הראשון ביום 15.4.2023 בשעה 18:58 נהג הנאשם בכביש 57 ממערב למזרח במהירות ועקף בפראות כלי רכב נוסעים מימין ומשמאל. שוטרים שהבחינו בנהיגה הפרועה, כרזו לנאשם לעצור, מספר פעמים עד שעצר את רכבו. לפי האישום השני ביום 27.6.2023 בשעה 10:00 החזיק הנאשם בכיס מכנסיו בסכין בעלת להב שאורכו 7.5 ס"מ.

5. ת"פ 73801-12-24 - ביום 14.7.2024 בשעה 01:45 או בסמוך לרכב ישב הנאשם במושב האחורי ברכב בו נהג אחר והחזיק בסכין שאורך להבה כ 10 ס"מ.

6. ת"פ 46959-11-24 - לפי האישום הראשון - ביום 2.8.2024 הפר הנאשם הוראה חוקית שהטיל

עליו קצין משטרה, בכך שיצא ממעצר בית והגיע לבית אימו. בהמשך, מסר הנאשם לאביו - כי נמאס לו מהחיים האלה והוא רוצה למות. לפי האישום השני - שלושה ימים עובר למתואר באישום הראשון החזיק הנאשם בסכין מחוץ לביתו שלא למטרה כשרה.

7. ת.פ. 20308-01-25 - ביום 7.1.2025 בשעה 11:29 במהלך בדיקה שגרית הורה השוטר למונית בה נסע הנאשם, לעצור בצד הדרך. באותן הנסיבות, בעת שנהג המונית האט את נסיעתו, ירד הנאשם מן המונית והותיר את כבודתו מאחור. שוטר שבדק את המונית, מצא את כבודתו של הנאשם. השוטר הורה לנאשם להתקרב למונית ובאותן הנסיבות החזיק הנאשם בתחתונו בסכין קומנדו מתקבעת.

8. פל"א 58089-25 - ביום 4.2.2025 בשעה 22:16 הפר הנאשם תנאי מעצר בית.

טיעוני הצדדים לעונש

9. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ובהם, ביטחון הציבור והסדר הציבורי, והדגישה את ריבוי המעשים הפליליים שבוצעו במועדים שונים. הנאשם החזיק על גופו מספר פעמים בסכינים בגדלים שונים (טע/1), נהג בפראות ברכב, והפר הוראה חוקית, הן של בית המשפט והן של הקצין הממונה. לכן, ובהעדר זיקה ברורה בין המעשים, אליבא המאשימה יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום שבין 3 ועד 15 חודשים, וביחס להפרת הוראה חוקית בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי עבודות שירות.

10. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם זקפה המאשימה לטובת הנאשם את גילו ונסיבותיו האישיות, כמו גם הודאתו והחסכון בזמן שיפוטי. כן הפנתה לכתב האישום בו הודה הנאשם, הממתין לשימוע גזר דין (טע/2). מטעמים אלו, העונש שראוי להשית על הנאשם, כך לדברי המאשימה הוא 9 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי.

11. מנגד טענה ב"כ הנאשם כי הענישה לה עותרת המאשימה מחמירה יתר על המידה ואינה הולמת את נסיבות העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה. בסקירת הנסיבות, הפנתה לכך שהנאשם בשום שלב לא עשה שימוש בסכינים ולא התכוון לעשות בהן שימוש, וההסברים שמסר בחקירותיו השונות כלל אינם רלבנטיים לקביעת המתחם. כן נטען כי מעשה הנהיגה אינו בדרגת חומרה גבוהה, וכך גם לא הפרת התנאים. משכך, אליבא ב"כ הנאשם מתחם הענישה בגין כל אחד מהאישומים צריך להיקבע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר.

12. כן עמדה ב"כ הנאשם בטיעוניה על הנסיבות הרבות המצדיקות לטעמה השתת עונש מתון. בין אלו, מנתה את גילו הצעיר של הנאשם ונסיבותיו האישיות כמשתקף בחוות הדעת הפסיכיאטרית ובתסקיר המעצר, והדגישה את התקופה הארוכה בה נתון הנאשם במעצר, רק בשל העדרה של חלופת מעצר. כן הפנתה ב"כ הנאשם להודאת הנאשם והחסכון בזמן שיפוטי. מטעמים אלו, העונש הראוי שיושט על הנאשם, כך לדעת באת כוחו, הוא עונש מאסר קצר שלא יעלה על תקופת מעצרו וענישה צופה פני עתיד.

13. לאחר טיעוני ב"כ הנאשם פנתה אימו של הנאשם לבית המשפט וביקשה שלא למצות את הדין עם

הנאשם והדגישה את האמונה הרבה שיש לה בחוסנו של בנה וביכולתו להשתקם.

14. הנאשם בדברו האחרון הגיש מכתב (טע/5) והוסיף ואמר : "אני רוצה למצוא עבודה, להרוויח 6-7 אלף שקל בחודש, לאכול ארוחת ערב אצל ההורים, לא צריך יותר מזה. אני עברתי בשלושה חודשים ? אנשים ? מורכבים, טראומות שלא ידעתי לאן לברוח, בקצב הזה אני לא אצליח להציל את חיי. אני רוצה להצליח ואני יודע שההחלטה כעת בידי ועוד כמה זמן שאתחרר זה יהיה בידי, אני לוקח את זה בשתי ידיים ובאחריות מלאה למעשי, אני רוצה להמשיך את התהליך שהתחלתי בכלא".

דיון והכרעה

15. אפתח פרק זה ואומר כי עסקינן בעבירות מתחומים שונים שלא בוצעו על פני אותו ציר זמן ומקום, ולכן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד עבור כל אישום. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)). עם זאת, מוסכם יש להטיל על הנאשם עונש מאסר אחד כולל שיהלום את חומרת המעשים וצבר העבירות בגין הורשע, שאינו בבחינת חישוב אריתמטי.

16. כידוע, מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

17. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלום הציבור ושלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון, כן נפגעו סדרי שלטון ומשפט.

18. עסקינן במספר אירועים שהתרחשו כאמור במועדים שונים, והעבירה החמורה מבין העבירות היא עבירת החזקת הסכין, ובה נתרכז. עסקינן בעבירה מסוג "פשע" שהעונש המרבי הקבוע בצידה הוא חמש שנות מאסר, שתכליתה למגר את תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית. למרבה הצער, רבים נושאים סכין כדבר שבשגרה, ללא מטרה מוגדרת, וזמינות הסכין בוויכוחים ומריבות, מגבירה את הסיכון להפוך סכסוך פעוט לאירוע קטלני, וכבר היו דברים מעולם. משכך, האינטרס הציבורי להיאבק בתופעת הסכינאות, ברור. ראו מיני רבים, ע"פ 7682/18 עלקם נ' מדינת ישראל (4.4.2019) וכן ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.2004).

19. הגם שאין כל הצדקה עניינית אובייקטיבית לנשיאת הסכינים במרחב הציבורי, צודקת ההגנה כי נסיבות ההחזקה במקרה דנן, מתונות. הנאשם החזיק את הסכינים על גופו, לא נטען כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול או חומרים ממכרים אחרים, והוא אף לא עמד לצרוך חומרים כאלה או החזיק בהם. הנאשם לא החזיק את הסכינים במקום בו גובר הסיכון להיווצרותם של חיכוכים עם אנשים אחרים אשר היו עלולים להידרדר לשימוש פוגעני או מאיים בסכין, למשל, מועדונים, מוסדרות חינוך או מקומות בילוי. הנאשם אף לא נתפס בדרך למקום שכזה. בנוסף, לא הוצגה כל אינדיקציה קונקרטית

לשימוש או כוונה להשתמש בסכין או באלימות, ולא נלוו להחזקה עבירות נוספות.

20. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של החזקת סכין, המהווה כידוע, כלי עזר בקביעת מתחם הענישה, אפנה לפסקי הדין. סקירת הפסיקה מגלה כי ברוב המקרים ובהעדר אינדיקציה ממשית לפיה החזקת הסכין נועדה לקדם פני אלימות, מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, בעוד שבנסיבות מחמירות יותר, הגבול התחתון ייקבע במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות והגבול העליון סופו במאסר בפועל ממש. ראו והשוו: רע"פ 1297/22 ממ' נ' מדינת ישראל (1.3.2020); רע"פ 3059/22 מוחמד עלי נ' מדינת ישראל (6.12.2022); רע"פ 8181/20 אלקיאן נ' מדינת ישראל (26.11.2020); בש"פ 5833/20 יקיר נ' מדינת ישראל (17.9.2020); רע"פ 5833/20 דרדיק נ' מדינת ישראל (17.9.2020); עפ"ג 27461-06-23 אלעאבד נ' מדינת ישראל (26.6.2023); עפ"ג 48024-06-23 חאג' נ' מדינת ישראל (4.12.2023); עפ"ג (תל-אביב) DIMAYUGA 14786-09-19 נ' מדינת ישראל (25.11.2019); עפ"ג (תל-אביב) 1597-07-20 אסרף נ' מדינת ישראל (10.11.2020); ת"פ 29759-11-17 מדינת ישראל נ' עבדו (2.2.2020); ת"פ (תל-אביב) 46948-12-17 מדינת ישראל נ' סיוזב (20.5.2020); ת"פ (תל-אביב) 9299-08-16 מדינת ישראל נ' קריחלי (2.8.2020); ת"פ (רמלה) 27890-10-18 מדינת ישראל נ' רייגאן (30.10.2019); ת"פ (תל-אביב) 2828-03-17 מדינת ישראל נ' מלסה (27.10.2019); ת"פ 44656-01-18 מדינת ישראל נ' קאסטלאנו (30.12.2019).

21. באשר ליתר העבירות בגין נותן הנאשם את הדין. בעבירות שעניין הפרת הוראה חוקית, אפשר למצוא דרגות חומרה שונות, והמתחם עומד ביחס ישיר לכמות המעשים, תכיפותם וטיבן של ההפרות, וברי כי אין דין הפרה בודדת כדין רצף של הפרות. כן נזכיר כי בצד עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין קבוע עונש מאסר בן שנתיים בעוד שביחס להפרת צו שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין - קבוע עונש מאסר בן 4 שנים, ללמדנו על ממד החומרה שהמחוקק מייחס לעבירה זו. מעשיו של הנאשם נכנסים לגדר החלופה הראשונה. מדובר בשתי עבירות, האחת הפרת הוראה חוקית של בית המשפט והשנייה עניינה הפרת הוראת הקצין הממונה, בשני המקרים לא נלוו למעשה העבירה, עבירות נוספות. ככלל בנסיבות מעין אלו, נהוג לקבוע מתחם ענישה שהגבול התחתון שבו הוא מאסר מותנה.

22. באשר לעבירה של נהיגה פוחזת ברכב. סקירת הפסיקה מגלה כי מנעד ההתנהגויות רחב, והענישה תלויה בנסיבות הנהיגה ובמידת הסיכון שיצרה. בתוך כך אפשר למצוא התנהגויות העולות במעט על עבירות תעבורה, כמו גם התנהגויות הקרובות באופיין הפיזי לעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הגם שלא במחשבה הפלילית. בהתאם נהוג לקבוע את הגבול התחתון של המתחם, במספר חודשי עבודות שירות, בעוד שהגבול העליון סופו במאסר של ממש. בעניינו, מדובר בנהיגה פראית, שעל אף שיצרה סיכון למשתמשי הדרך, כתב האישום אינו מתאר סיכון ממשי, כך שהעבירה במהותה קרובה לעבירת תעבורה, ותחתית המתחם יכולה להתחיל במאסר מותנה.

23. להשלמת הפרק העוסק בקביעת המתחם אומר כי המאשימה בטיעוניה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות אך לא תמכה טיעוניה בפסיקה הנהוגה, על אף שהיה ראוי שכך יעשה, במיוחד שעתירתה ניחזת כחורגת מהנחיות יחידת התביעות העוסקות בהכוונת שיקול הדעת התביעתי בגיבוש מתחם עונש

הולם (הנחייה 01.01.01). יתרה מזאת, העתירה המחמירה אינה מתיישבת עם הפסיקה הנוהגת ואף לא עם הסדרי טיעון "סגורים" המוצגים בבית המשפט מידי יום ביומו הכוללים עונשים מתונים בהרבה.

24. אודה כי לא מצאתי טעם ענייני לעתירה המחמירה, במיוחד שכפי שנראה להלן, יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה. יש שיטענו כי העתירה המוגזמת של המאשימה נעוצה אך ורק בעובדה כי הנאשם נתון במעצר עד תום ההליכים. למותר לציין כי אסור ששיקול זה כשלעצמו יובא בחשבון בעת קביעת גבולות המתחם.

25. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים בין מאסר מותנה ועד לשמונה חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

26. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין) כדלקמן:

27. הנאשם יליד 2004, בן להורים גרושים, רווק, חסר מקצוע מוגדר, נעדר מקום מגורים קבוע. כעולה מתסקיר המבחן וחוות הדעת הפסיכיאטרית הוא אינו מוכר למערכת בריאות הנפש, בגיל צעיר אובחן עם הפרעות קשב וריכוז והיפראקטיביות, ובגין טופל בריטלין ותרופות אחרות. הנאשם התמודד עם קשיים לימודיים והתנהגותיים רבים, בגינם עבר בין מסגרת לימודיות רבות ושולב במסגרת חינוך מיוחד. בהמשך, חזר ללמוד במסגרת רגילה, אך נשר ממנה, השתלב בפרויקט הילה במסגרתו סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. בשל מעורבותו בפליליים, קיבל הנאשם פטור משירות צבאי. בשנת 2023 עבר הנאשם תאונה במסגרתה שבר 3 חוליות בגב, ועל רקע זה צורח קאנביס ברישיון. לפי דברי הנאשם לשירות המבחן, עובר למעצרו ובשנה האחרונה עושה שימוש בסמים על בסיס יומי כדי להקל על כאבי הגב מהם סובל. בתוך כך, הביע הנאשם עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש בסמים "קלים" ושלל צורך בטיפול בתחום זה.

28. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, בארבעה כתבי אישום ובמב"ד, ונטל אחריות על מעשיו. היה בהודאה זו לחסוך זמן שיפוטי יקר, בפרט שמביאים את מספר כתבי האישום בגינם נותן את הדין. העובדה כי הנאשם הודה גם מבלי שגובשה הסכמה לעניין משך תקופת המאסר מלמדת על קבלת אחריות מלאה ובלתי מסויגת ויש לתת לכך משקל ראוי בגזר הדין.

29. לחובתו של הנאשם הרשעה מבית המשפט לנוער שאינה מדווחת, וגזר הדין צפוי להינתן אף הוא היום, לא עומדים לחובת הנאשם תיקים פתוחים נוספים. הנאשם מצוי במעצר תקופה לא מבוטלת בשל אי יכולתו להמציא חלופת מעצר. הגם שהדיווחים אודות תנאי המעצר תקינים, ברור לכל כי לנוכח גילו הצעיר של הנאשם ונתוניו האישיים, למאסר ממושך, עלולה להיות השפעה קריטית על עיצוב זהותו.

30. לאור המקובץ, ולא בכדי, התרשם שירות המבחן בהליך המעצר, מהנאשם כמי שגדל ברקע

משפחתי מורכב ובצל אלימות, בעל קווי אישיות תוקפניים ומיקוד שליטה חיצוני, לאורך חייו, לא הצליח לשמר על יציבות במסגרות חינוך ותעסוקה, ובמפגש עם שירות המבחן ביקש להציג את צדדיו החיוביים והמתפקדים תוך התמקדות בעמדה קורבנית. אחר כל אלו, הנאשם שולל מכל וכל צורך טיפולי, על אף שברור כי ישנו כזה ולכל הפחות נדרשת יד מכוונת ותומכת.

31. למותר לצין כי באם היו נתונים המצביעים על הליך שיקום מיטבי, הדבר היה נזקף לטובתו של הנאשם, ובמקרים המתאימים אולי היה בו להצדיק סטייה ממתחם הענישה. עם זאת, לא ניתן לומר כי אפסה התקווה לשינוי ולשיקום, ויש לקוות שהעובדה שהנאשם נחלץ בעור שינוי מעונש מאסר ארוך תשיב אותו לדרך הישר, לטובתו ולטובת משפחתו.

32. תוצאה

לאור כל האמור באיזון בין הנסיבות לקולה ולחומרה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 3.5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם ובהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת בה הורשע.

ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,600 ₪ להימנע מביצוע עבירת בהן הורשע, למשך שלוש שנים. הנאשם יצהיר על התחייבותו בפני שאם לא יעשה כן ייאסר לתקופה של 5 ימים. ההתחייבות תכנס לתוקף עם שחרורו של הנאשם ממאסר.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה פוחזת ברכב או נהיגה בקלות ראש.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.